

[Ebba Strange]

tursektoren og ikke så meget det retspolitiske.

Hvad angår krisecentre og beredskabsfamilier, mener jeg i høj grad også, det er et spørgsmål om at få forslaget ud i amterne og kommunerne; det har vi også talt om tidligere. Jeg synes også, det har meget med oplysning at gøre. Vi oplever tit, når det drejer sig om beslutningsforslagets nr. 3 og 4, at noget af det, der er galt, er, at forældre får så forfærdelig dårlig samvittighed, hvis de er inde i perioder, hvor de har svært ved at magte familielivet sammen med deres børn. Jeg synes, det er kolossalt vigtigt, at man gør det mere legalt og siger: ja men de allerfleste eller i hvert fald mange familier ryger ind i perioder, hvor der er store vanskeligheder med børnene, og det er rimeligt og legalt, og man behøver ikke at miste enhver forældreværdighed, fordi man er inde i en periode, hvor det ikke går så godt, således at det bliver naturligt og nemt at søge den hjælp og støtte, man har brug for.

Det modsatte møder vi også, og det er forslagsstillerne også inde på i bemærkningerne, nemlig at børn, næsten uanset hvor dårligt de bliver behandlet, er kolossalt knyttede til deres forældre, og at den solidaritet, der er over for forældrene, er så umådelig stor, at man nogle gange undrer sig over det, især når de bliver behandlet dårligt af forældrene. Der mener jeg egentlig også der er behov for mere oplysning. Vi ved jo godt, at de allerfleste voldstilfælde, vi har, foregår inden for familiens fire vægge over for kvinder og børn, og det er, fordi man på samme tid skal løse alle følelsesmæssige problemer inden for den efterhånden meget lille og også meget belastede familie.

Derfor kan jeg ikke lade være med at bruge min sidste taletid til at kommentere noget af det, de andre ordførere har sagt. Fru Birthe Rønn Hornbech sagde således, at samfundet ikke skal blande sig, familierne skal have frihed. Hvad i alverden er det for en frihed, de familier har? De har frihed til at gå ned på varig hjælp over bistandsloven, hvis de ikke kan skaffe sig arbejde. Vi ved, at flere og flere af vore familier er enlige mødre med børn. De har frihed til at blive henvist til dårlige boligforhold. De har frihed til, at deres børn ikke kan deltage i de samme udfoldelser som børn, der vokser op i familier, der har to gode indtægter. Det er den frihed,

de har. Så lad være med at sige, at samfundet ikke i forvejen blander sig i, hvordan familier har det. Selvfølgelig gør det det. Og samtidig siger samfundet: men opstår der problemer på grund af alt det, vi presser ned over hovedet på jer, skal I løse dem inden for familiens egne rammer.

Det var det, jeg mente – og det er også til hr. Per Stig Møller, som nævnte det indlæg, jeg havde haft i maj – da jeg sagde, at jeg syntes, samfundet skulle stille bedre ressourcer til rådighed for familierne. Det er meget knyttet til de bemærkninger, jeg har sagt nu. Jeg vil meget gerne være med til også at forbedre familiernes mulighed for at løse deres egne problemer, men jeg mener ikke, hr. Per Stig Møller gav nogen konstruktive forslag til, hvordan det kunne gøres. Familiens trivsel har meget med økonomi, arbejdsforhold og samfundsmæssige forhold at gøre, og så længe de er så svære, vil vi også have familier, der har det svært.

Ole Vig Jensen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag er blevet forhindret i at være til stede, og da dette forslag nu er til behandling for fjerde gang, skal jeg alene henvise til, hvad mit parti har gjort gældende ved de tidligere lejligheder.

Addi Andersen (CD):

Indledningsvis vil jeg gerne pege på, hvad vi i CD mener revselsesret betyder. Det har intet med en legalisering af vold mod børn at gøre. Det betyder forældres ret til at opdrage og vejlede deres børn, så de ved, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. For øvrigt mener vi, at ordet revselse er misvisende, fordi nogle kan lægge noget galt i udtrykket. Det burde hedde forældres ret til at opdrage deres børn. De to ting bliver tit blandet sammen, og det er formentlig også det, VS m.fl. gør sig skyldige i.

Selvfølgelig skal børn beskyttes mod vold ligesom alle andre, men om det lige skal være efter VS' recept, er jeg nu ikke så sikker på. Det er, som om man har patent på at ville det gode, når man kommer med et sådant forslag.

CD vil ikke være med til et overformynderi, hvor forældre køres ud på et sidespor i et professionelt behandlersystem. Vi tror ikke, det løser problemerne, hverken for de voksne